

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Christina virgine et martyre. Cap[itulum]. cxxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse iulij occurrētibus **fo. clxx.**

De sancta **Christina** virgine et
martyre. **Cap. cxxx.**

Christina

virgo in tyro ciuitate italie: q̄ ē circa lacū vultis num passa est sub p̄fide iustas no. Hec nobilib⁹ parentibus orta in eodem oppido a patre urbano p̄fide in quadā turrē

cū duodecī ancillis collocata est: deos aureos et argēteos secū habēs. Et cū p̄pter eius elegātem pulchritudinē a multis in cōiugium petere retur: parentes eius nullū eam concedere volebant: cupientes vt in deoz cultura virgo diut⁹ permaneret: ipsa autē a sp̄s sancto docta deozū sacrificia abhorrebat: et incensa dñs immolanda in fenestra orientali deo celi incēdebat. Eufozantī angelus apparuit: eamq̄ de christi fide plenius instruit. Eum autē pater ab ancillis eam christiana esse didicisset: blāditijs multis ad culturam deozum puocabat: illa hō vni deo se sacrificium offerre respōdebat. Post hec autē christina idola patris confregit: et descendens ad turrē iannā aurum et argentum pauperibus erogauit. Rediens hō pater: vt deos suos adoraret: cum id quod filia fecerat: ab ancillis audiuisset: iratus iussit eā ex poliari: et a duodecim viris sibi vicissim succedentibus cēdit: donec ipsi lassī deficerent: deinde carthenis vincram in carcerem reclusit. Audiens hec mater scissis vestibus ad carcerē perrexit: et filie pedib⁹ se prostrauit: et obsecrans eam vt paterna vota perficeret. Eūq̄ nihil posset suadere ad virum rediit: et quid sibi illa respōderat indicauit. Quā pater urbanus ad tribunal suum adductam ad immolanda dñs horrabat. Eūq̄ omnino contēneret iussit carnes eius vngulis ferrets radi: et omnia eius membra tenera lacerrari. Christina autē de carnibus suis accipiens in vultum patris p̄fecit: dicens: vt carnem a se genitricem: vt carnis roderet: et suo se sanguine satiare. Tuuc ipsam rote alligari fecit igne supposito et oleo desuper effuso: sed erūpens flamma mille et quingentos gētilium interfecit. Pater autē hec omnia magicis artibus ascribēs: ipsam iterum in carcere mitti iussit: que starim āgelo visitāte sanata est et refecta. Facta quoq̄ nocte iussit pueris suis: vt molarem lapidē grādem ad collum eius ligarēt: et sic in mare: id est in lacum vultinum proicerent. Quam mox angelī assumpserunt: et super aquas eam enatare fecerunt. Christus hō ad eā descendit: et ipsam in eodē lacu manibus proprijs baptizauit: nominēq̄ suum eidem imposuit. Ac demum illam michaeli archangelo commendauit: qui eā in columnen ad litus reduxit. Quod audiens pater christinam iterum detentam custodie man-

cipauit: eāq̄ mane decollari mandauit. In ipsa autē nocte urbanus repentina morte extinctus est. Huic successit p̄ses iniquus noie dion: qui cunā ferreā succensam oleo resina et pice līquatis plenā fecit parari: et christinam ibidem immisam a quattuor viris agitari. Que domum tota mente laudabat: qui eam nuper renam vt infantulā in cunabulis agitari volebat. Et cum nil lesionis pertulisset: putās iudex maleficia in capillis eius laterent: fecit caput eius radi: et nudā ad apollinem ducti. Que idolo imperauit: et confectum in puluerem redactū corruit. Quod iudex audēs expauit: et spiritū mox emisit. Quo miraculo rīa in ista hominum ad christū conuersi sunt. Huic successit et tertius p̄ses iustanus: qui fornacē succēdit fecit: et virginē ibidē includi: vbi per dies quinq̄ cū angelis cantās et deambulās illesa p̄māsit. Eū autem hoc iudex magis attribueret: duos aspidēs: duas viperas: et duos colubros ad eā per veneficum dimitti mādauit: sed vipere pedes virginis lingunt: aspidēs nil nocentes ab vberibus pēdent: colubri collo se volūeres sudorē suggūt. Eūq̄ veneficus bestias irritare veller: serpentes hīcē impetū fecerūt: et primus occiderūt: virg autē dñi serpentes suo imperio ad desertum migrāz orās mortuū suscitauit: et ad xpm conuertee. Tunc p̄ses māmillas ei⁹ precidit fecit: dñs q̄bus lac pro sanguine fluxit. Post hec linguā eius amputari iussit. Que linguā abscisam in faciem iuliani proiecit: et oculum eius percutiēs cēcecauit. Eūq̄ lingua p̄fisa diserte nihilominus loquere. Frat⁹ iudex duas sagittas circa cor: et vnā in latus eius dimitti precepit. Sicq̄ percussa spiritū deo reddidit. Sepulta in tyro ciuitate a christianis. ix. kalē. augusti: circa annū dñi. cclxxxvii. Corpus autē eius delatū venetiās in monasterio monialū sancti marci de amianis episcop⁹ torcelli ab incolis loci nunc quiescere perhibetur.

De sanctis **Niceta** et **Aquilina** martyribus. **Cap. cxxxi.**

Niceta et Aquilina

sorores martyres in lycia ciuitate Amon passe sunt. De speciose puella de corporis sui prostitutione viuentes: cū beatus christosoforus martyr in eadem ciuitate a rege Dagno in carcere detineretur: iussu eiusdem regis ad ipsum sanctum martyrem misse sunt: promissis eis muneribus: si eū secum peccare facerent: et ad deorum sacrificia puocarent. Quas beatus christosoforus ad christum cōuertit: vt diceret in passione eius nono kalen. augusti. Quod audiens rex puellas cōprehendi fecit: quas ad deoz sacrificia inuitauit. Que dixerūt: vt iussu regis platee mundarent: et omnes populi ad templū cōgregarent.